

N:o 16.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 28 febr. 1903.
— — — — Andra Kammaren den 28 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckta motioner i fråga om åtgärder, som kunna föranledas af beslutade tullförhöjningar i främmande länder.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 4 samt memorial n:o 12.)

Till Konungen.

Vid innevarande riksdag har af enskilda motionärer inom Riksdagens båda kamrar framställts förslag, att Riksdagen ville i skrifvelse till Eders Kungl. Maj:t anhålla, det Eders Kungl. Maj:t, efter verkställd utredning i ämnet, täcktes taga under öfvervägande, hvilka åtgärder som kunde vidtagas för att i möjligaste mån mildra de olägenheter, hvilka skulle komma att förorsakas Sveriges näringar genom de nyligen beslutade förhöjda tyska tullsatserna, och så snart ske kunde, helst redan innevarande år, till Riksdagen göra den framställning i ämnet, hvartill omständigheterna kunde föranleda.

Såsom allmänt känt är och motionärerna äfven erinrat, har i slutet af nästlidet år i Tyskland antagits en ny tulltariff, genom hvilken stadgats högst väsentliga höjningar i tullsatserna för mångfaldiga varor, däraf ett flertal af sådana artiklar, som för närvarande utgöra hufvuddelen af Sveriges export till nämnda land. Men icke blott i Tyskland, utan äfven

i andra främmande länder hafva höjda tullsatser beslutits eller ifrågasatts, om än detta icke för vårt land är af samma betydelse som den i Tyskland genomförda förändringen af tulltariffen. Det vill synas Riksdagen uppenbart, att härigenom vissa grenar af vårt lands näringslif hotas af allvarsamma faror, för hvilkas afvärjande kraftiga och snabba åtgärder äro af nöden. Det är icke nog med att vår export till främmande länder, särskildt Tyskland, genom de höjda tullsatserna kommer att försvåras, ja, i fråga om vissa varor kanske omöjliggöras; härtill kommer ock, att, i den mån genom de höjda tullsatserna i Tyskland marknaden inom sagda land bevaras åt inhemska producenter, icke blott dessa utan äfven andra länders från den tyska marknaden utestängda producenter komma att söka afsättning för sitt tillverkningsöfverskott i länder, hvilkas tullsatser icke lägga hinder i vägen därför. Och då våra nu gällande tullsatser äro bestämda med hänsyn till de förhållanden icke blott inom vårt eget land utan äfven i andra länder, hvilka voro rådande vid tiden för samma tullsatsers tillkomst, torde det ej vara tvifvel underkastadt, att en del af nämnda produktionsöfverskott kommer att söka sig väg till Sverige, våra näringar till afsevärd skada.

Bedömandet af hvilka åtgärder som lämpligen torde böra vidtagas för att i möjligaste mån afvärja de faror, som sålunda hota vår svenska produktion, förutsätter emellertid en utredning af hithörande förhållanden, hvilken lämpligast torde böra utföras genom Eders Kungl. Maj:ts försorg. Riksdagen förmenar därför, att det af motionärerna i sådant afseende väckta förslag är förtjänt af understöd, men anser sig tillika böra erinra, att det icke är allenast på tullpolitikens område, som utvägar böra sökas till mildrande af de olägenheter, hvilka kunna komma att förorsakas af i främmande länder beslutade tullförhöjningar. I sådant hänseende vill Riksdagen särskildt påpeka vidtagande af åtgärder, ägnade att främja svenska alsters afsättning i utlandet. På Riksdagen ankommer det emellertid icke att inlåta sig på en närmare utveckling af hvilka åtgärder i sist omförmälda syfte som kunna finnas erforderliga; men det torde dock böra i sådant afseende erinras därom, att de angående samtrafik mellan Sverige och främmande länder gällande aftal äfvensom aftal angående rätt till kustfart för Sverige i främmande länder och för främmande länder i Sverige hafva sin stora betydelse för vårt lands utrikes handel och sjöfart.

På grund häraf får Riksdagen anhålla, det Eders Kungl. Maj:t täcktes, efter verkställd utredning, taga under ompröfning, hvilka åtgärder

som kunna vidtagas för att i möjligaste mån mildra de olägenheter, hvilka kunna komma att förorsakas Sveriges näringar i synnerhet genom de nyligen beslutade förhöjda tyska tullsatserna, och så snart ske kan, helst redan innevarande år, till Riksdagen göra den framställning i ämnet, hvartill omständigheterna kunna föranleda.

Stockholm den 28 februari 1903.

Med undersåtlig vördnad.